

JÓ HÍR

VII. évfolyam, 2. szám

2010. március 1., hétfő

Ára: 174 Ft

A PÉCSI EGYHÁZMEGYE LAPJA

Visszatekintő

4-8. oldal

Egyházközségeink

12-14. oldal

Közlemények

19-20. oldal

TARTALOM:

Gesztesy András Nagyböjt...	3
Visszatekintő	4-9
Kvanduk Frigyes „Boldog, aki hitt annak a beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!” (Lk, 1,45)	9
Korom Kata XVI. Családkongresszus (3. rész)	10
Forray Ferencné A Pécsi Egyházmegyei Katolikus Caritas akciói 2009. év végén	11
Egyházközségeink: Sásd	12-14
ifj. Vadász István Emlékeink	15
Ivasivka Mátyás Dum spiro, spero (III.)	16-17
Schmidt Pál Elröppent húsz év	18-19
Az MKP Gazdasági Bizottsá- gának közleménye	19
Közlemények	20

Alapító: A pécsi megyéspüspök
Felelős szerkesztő: Fazekas Orsolya
Szerkesztőbizottság:
Bognár Attila, Garadnay Balázs,
Gesztesy András, Kajtár Edvárd,
Kajtárné Tiborcz Mária,
Kvanduk Frigyes, Takács Gábor
Szerkesztőség:
7621 Pécs, Szent István tér 23.
E-mail: sajtiroda@ordinariat.hu
Fotó: Fazekas Orsolya
Layout: Komáromi Csaba
Felelős kiadó: Fény Kft.
7624 Pécs, Káptalan utca 6.
Nyomda: Molnár Nyomda, Pécs

Nagyböjtben...

Gesztesy András

Két mindenünket átfogó realitásra figyelünk nagyböjtben. Az egyik realitás tőlünk van, ez az ember bűne, a másik realitás a mindenható Istentől van, ez az ő mindennél nagyobb irgalma.

Az ember bűne.

Az Ószövetség és az Újszövetség egyöntetűen arról tanúskodik, hogy a Boldogságos Szűz Máriát és Jézus Krisztust leszámítva, mindnyájan bűnösök vagyunk. Ez nem csak valamilyen jelentéktelen szeplősséget jelent, hanem már ifjú korunktól hajlunk a rosszra, tisztátalan ajkú és tisztátalan szívű népség vagyunk, bennünk és rajtunk elhatalmasodik a bűn, az istenellenesség, az engedetlenség, az emberek iránti érzéketlenség, a romlottság és a rombolás.

Erről szól a történelem véres és sötét folyama, mely nemzedékeket és társadalmakat mészárol le, éget el, égbekiáltó nemzetközi és nemzeti igazságtalanságok, a minden népek minden kori és mindenféle (szellemi, erkölcsi és jogi) tatárjárásai, trianoncsinálásai. Vagy mi magunk csináljuk, vagy úgy veszünk benne részt, hogy hagyjuk, hogy mások végbevigyék, mosva kezünket.

Erről szólnak mindennapi életünk eseményei, a politika romlottsága, a válságok előidézése, áthárítása és a belőlük való nyereszkesedés.

Erről szólnak emberi kapcsolataink lelkifurdalásai, szorongásai, félelmei, szenvedélyei és hazugságai, förtelmes testi, lelki, szellemi, erkölcsi roncsolódások.

A nagyobb realitás.

A végtelen Isten végtelenül nagyobb nálunk. Irgalma nagyobb a történelmünkénél, a világunknál, a szívünkénél. Igaz, hogy elhatalmasodott a bűn, de túlrad a kegyelem. Isten úgy szerette

a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte és nem elítélni akarja a világot, hanem üdvözíteni. (Jn. 3, 16-21). És ez az a végtelenül nagyobb realitás, ami átfogja életünket, egész magunkat.

És nagyböjtben, a bűnösségünk mellett főleg erre figyelünk. Talán mert hajlamunk van rá, talán mert tavasz is van, nem tudunk egészen úgy tenni, és nem is szabad úgy tennünk, mintha nem tudnánk arról, hogy Jézus kínszenvedése és kereszthalála a föltámadásba torkollik és, hogy győzelme a mi reménybeli megszabadulásunk és feloldódásunk.

A nagyböjt menetelés a föltámadásba.

De addig is, szívünk mélyéből bűnbánatot tartani! Legalább egy kicsit belesajdulva bűneinkbe, a mostaniakba és a régiekbe. Engesztelni szereteteink nevében is, egyházközségünkért, egész egyházunkért, nemzetünkért, az egész világot.

És sokkal több jót végbevinni! •